

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Afsendt med
E-Post

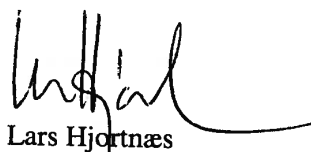
JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: **22 MRS. 2010**
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1224
Dok.: RAJ41356

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 718 (Alm. del), som Folke-
tingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. februar 2010.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Lars Barfoed

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 718 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere indlægget ”Bevisbyrden bør være langt lempeligere i voldtægtssager” i Politiken 2. sektion side 7 den 17. februar 2010.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. I artiklen, der nævnes i spørgsmålet, er det anført, at anklagemyndigheden og domstolene bør anlægge langt lempeligere beviskrav i voldtægtssager end i andre straffesager, idet alene den omstændighed, at en kvinde anmelder sig voldtaget, i sig selv indebærer en overvejende sandsynlighed for anmeldelsens rigtighed.

I den anledning kan jeg oplyse, at det følger af retsplejelovens § 96, stk. 1, at det er de offentlige anklageres opgave i forbindelse med politiet at forfølge forbrydelser efter reglerne i denne lov. Anklagemyndigheden skal herved påse, at strafskyldige drages til ansvar, men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted, jf. § 96, stk. 2.

Denne regel er et udtryk for objektivitetsprincippet, der er et grundlæggende princip i strafferetsplejen, og som anses for en af de vigtigste retssikkerhedsgarantier. Princippet gælder bl.a., når anklagemyndigheden skal tage stilling til spørgsmålet om tiltale, og indebærer, at anklagemyndigheden er forpligtet til at tage enhver omstændighed, der tyder på en mistænks uskyld, i betragtning, samt ikke at rejse tiltale, medmindre anklagemyndigheden skønner, at tiltalerejsning vil føre til domfældelse.

Det ville således ikke være i overensstemmelse med objektivitetsprincippet, hvis anklagemyndigheden rejste tiltale i sager, hvor der var en sådan tvivl om beviserne, at der ikke var en rimelig udsigt til domfældelse.

Tiltale i sådanne sager ville i øvrigt – udover den belastning, som det medfører for den tiltalte – indebære en belastning for den forrettede, der skulle afgive vidneforklaring i retten, og som formentlig i de fleste tilfælde ville opleve en efterfølgende frifindelse som en tilkendegivelse om, at hendes forklaring om det passerede ikke var troværdig.

2. Vurderingen af, om der er rimelig udsigt til domfældelse i en sag om voldtægt, beror på en helt konkret vurdering af samtlige sagens omstændigheder. Ud over en vurdering af både offerets og den sigtedes troværdighed vil elementer som genetiske spor, tekniske spor,

af voldtægtsanmeldelser fra perioden 1990-1992 viser i øvrigt en tilsvarende procentvis forekomst af falske anmeldelser.